

Wychodzi codziennie o 3 ojej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Przenumerata wynosi 2 przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa narok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należność steplowa od każdej inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej Numer pojedynczy w Ekspedycji Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Nr 246.

Piątek 28. Października 1870.

Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Z powodu pojawienia się księgosuszu w powiecie Chocimskim i Mohilewskim na Besarabii ustanowiło c. k. Namiestnictwo w myśl §. 10 ustawy z dnia 29. czerwca 1868 r. okres postrzegawczy dla bydła z Rosyi do zakładów kontumacyjnych przypędzonego na dni 15.

Co się podaje do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że strony c. k. rządu krajowego na Bukowinie wyznaczono podobny okres postrzegawczy dla zakładu kontumacyjnego w Nowosielicach.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 25. października 1870.

Część nieurzędowa.

Lwów, 28 października.

Namiestnik Czech książę Mensdorff-Dietrichstein polecając wyborcom czeskim z grupy większych posiadłości listę kandydatów, którąśmy wczoraj z „Prager Abendblatt“ podali, przesłał im następujące pismo:

„Rząd Najjaśniejszego Pana wzięwszy na siebie zadanie jaknajwiększego złagodzenia sprzeczności politycznych i narodowościowych istniejących w zach. państwie monarchii i zadowalniającego rozwiązania spraw wewnętrznych, jest mocno przekonany, że trudne to zadanie spełnić potrafi tylko przy silnem poparciu wszystkich stronnictw.

Na patriotyczne poparcie ze strony czeskich właścicieli większych posiadłości liczy rząd najwięcej!

Czescy właściciele większych posiadłości od dawna byli jedną z najsilniejszych podpor monarchii.

Czescy właściciele większych posiadłości już dla swego upłynionego stanowiska, które im także i w konstytucyi zapewnionem zostało, powołani są w pierwszym rzędzie do usunięcia sprzeczności stronnicych i podniesienia tego patriotycznego poczucia, którem sami zawsze przejęci byli.

Właściciele większych posiadłości Czech zostaną wierni swojej misji w zbliżających się bezpośrednich wyborach do Rady państwa i dadzą swe głosy mężom, którzy zrozumiałyszy należycie tę misję w odpowiednim duchu korzystać będą z mandatów.

Rząd Najjaśniejszego Pana widział się zatem spowodowanym postawić przy zbliżających się wyborach bezpośrednich listę kandydatów zawierającą nazwiska mężów, których wiernokonstytucyjne i pojednawcze zasady dają rękojmię, że działać będą w interesie wewnętrznego pokoju i w interesie całego państwa.

Ośmielam się dołączyć W Panu w imieniu rządu tę listę kandydatów z prośbą, byś Pan na nią głosował.

Przyjm Pan itd.

W sprawie toczących się układów o zawieszenie broni pisze „Warrens Correspondenz“: „Angielski minister spraw zagranicznych lord Granville położył niezawodnie zasługę około najwyższych interesów ludzkości przez swój szczery i życzliwy zamiar zakończenia wojny, która jeszcze dotąd codziennie wymaga tyle ofiar krwi i mienia. Rząd angielski wyrzec chce na mocarstwa wojujące jedynie tę presję, którą wskazują najwyższe zasady moralne a bez których istniećby nie mogła cywilizacja świata. Nie można utrzymywać, że materialne interesy Anglii mogłyby bardzo na tem ucierpieć, gdyby jeszcze sto tysięcy Francuzów lub Niemców padło na placu boju. Nie egoizm więc lecz filantropia skłoniła Anglię do wystąpienia przed zwycięzonym i zwyciężcą ze słowem pokoju. Gabinet angielski nie wystąpił przed żadnym z mocarstw wojujących ze

słowem, któreby uważać można za groźbę. Gabinet angielski nie okazał nawet najmniejszego zamiaru postawienia specjalnych warunków ewentualnego traktatu pokojowego. Właśnie ta bezstronność gabinetu angielskiego upoważnia go do upomnienia mocarstw wojujących, ażeby zakończyły swoją krwawą rozprawę. Gabinet angielski silny właśnie dlatego, że nawet najpodejrzliwszy polityk posądzić nie może Anglii o egoistyczne motywy, udał się do innych gabinetów z prośbą o poparcie jego szlachetnego zamiaru. Wezwaniu jego uczyniono zadość w tym samym duchu, w jakim ułożone było owe wezwanie do innych rządów. Neutralne mocarstwa chcą zatrzymać to stanowisko, na którym dotychczas stały. Mniemają jednakże przytem, że wypełnią obowiązek cywilizacyjny idąc w pomoc gabinetowi angielskiemu w jego projektach. Zresztą pozostawiają one samym mocarstwom wojującym odpowiedzialność za drogę, którą sobie wybiorą.

Z Tours otrzymujemy dzisiaj telegraficzne doniesienie, że p. Thiers otrzymał przepustkę, która pozwala mu udać się do głównej kwatery pruskiej w Versailles. Po nad Thiersa Francya nie ma w tej chwili żadnego znakomitszego męża stanu, któryby dla swej przeszłości, swego patriotyzmu i stanowiska, którego nikt podejrzwać nie może, odpowiedniejszym był do prowadzenia układów pokojowych dla swej ojczyzny. Ułożenie podstaw pokoju jest oczywiście bardzo trudnem zadaniem w obec sytuacji obu mocarstw wojujących. Sprawa ta staje się tem ważniejszą, ile że do dzieła tak wielkiego przystępuje znakomity umysł p. Thiersa. Neutralna Europa ma teraz zadanie wspierania swemi najgorętszymi życzeniami układów, które toczyć się mają w Versailles.

Wobec podniesionego przez Anglię projektu zawieszenia broni, który może w bliskiej już przyszłości zdoła nakłonić mocarstwa wojujące do zawarcia pokoju skreśla „Wiener Abendpost“ obecne położenie wojskowe obu stron na teatrze wojny w następujący sposób:

„Francya znajduje się obecnie w rozpaczliwym położeniu wojskowym i politycznym. Cała francuska siła wojskowa koncentruje się obecnie w Paryżu, Metz i kilku małych twierdzach. Wspomnieć jeszcze należy o armii z nad Loiry, która już złamaną została, i armię ludguńską, o której wiemy tylko, że jest źle zorganizowaną i numerycznie słabszą nad wszelkie przypuszczenia, co ją naraża na ustawiczne klęski.

Przechodząc do wojny partyzanckiej — którą jak wiadomo czytelnikom wysoko zawsze ceniliśmy, jeżeli jest dobrze zorganizowaną i kierowaną przez dzielnych i doświadczonych oficerów — przyznać musimy, że Francya pozyskawszy pomoc generała Garibaldeggo nie wiele zyska na tym sprzymierzeniu. Garibaldi bowiem nie zna terenu, na którym ma prowadzić partyzantkę a bez tego ważnego warunku wątpić należy, by mu się udało pokonać nieprzyjacielskie wojsko.

Według wszelkiego prawdopodobieństwa opór załogi w Metz chylił się ku upadkowi. Marszałkowi Bazaine i jego dzielnej armii dzieje poświęcą chlubne wspomnienie. Marszałek Bazaine wypełnił wraz z armią swój obowiązek w sposób najzaszczytniejszy, z mężstwem, wytrwałością i poświęceniem. Z tą dzielną armią stoczył marszałek Bazaine cztery krwawe a chlubne dla niego walki i wiele innych równie zaszczytnych choć drobniejszych potyczek. Armia marszałka znosiła podczas 67 dniowego oblężenia głód, niedostatek i różne inne dolegliwości a przytem ani na chwilę nie zapomniała o swoim obowiązku. Znaczną część armii marszałka Bazaina zniszczyły od dnia 14. sierpnia pruskie kule i choroby, a mimo to armia ta zawsze zadziwia swem mężstwem i odwagą. Jednej tylko trudności nie po-

doła nawet marszałek Bazaine: Nie zdoła bowiem powiększyć wyczerpujące się zapasy znakomicie bronionej twierdzy i nie zdoła pomstrzymać grasujące choroby w lazaretach i w samym mieście. Marszałek Bazaine potrafi utrzymać w swem dzielnym wojsku ducha rycerskiego i gotowość do spełnienia obowiązków ale niedostatku i chorób pokonać nie zdoła.

Powtarzamy tedy: dnie obrony twierdzy Metz są już policzone. Mimowoli nasuwa się zaraz pytanie, jakim będzie wojskowe położenie Francyi po upadku Metz? Nad tą kwestyą zastanawialiśmy się już nieraz, a dzisiaj powtarzamy w krótkości odpowiedź: Upadek Metz jest to koniec wojny. Nie przesadziliśmy tutaj pewnie. Jakąż bowiem nadzieję może mieć Francya wtedy, gdy szachowana przez marszałka Bazaina pod Metz 200 tysięczna armia pruska jedną swą częścią wzmocni armię opasującą Paryż a drugą swą częścią posunie się w głąb południowej Francyi?

Nie można tu także pominąć i tej okoliczności, że większa część tych twierdz francuskich, które oblęga lub bombarduje wojsko niemieckie, nie długo już zdoła odierać ataki. A upadek tych twierdz wielką korzyść przyniesie Prusom.

Cheąc w przededniu prawdopodobnego zawieszenia broni uzupełnić ten obraz wojskowego położenia Francyi zastanowić się musimy jeszcze nad sytuacją pod Paryżem. Miasto to jest już od 19. września tak zamknięto dokoła, że nie może otrzymać ani posiłków ani żywności dla swej dwumilionowej ludności. Wielka część zapasów żywności została już spożyta i niebawem głód stanie się sprzymierzeńcem Prusaków.

Nadto jeszcze Prusacy wśród niezliczonych trudności zdołali już sprowadzić pod Paryż ciężkie działa oblężnicze i mogą już rozpocząć kanonadę przeciw fortom, które w takim razie jeszcze przez dzień dni opieraćby się mogły. Po upadku zaś fortów powstrzymać nie da się ani na chwilę upadek Paryża. Widzą zatem czytelnicy, że bliskim jest już ostateczny rezultat tych krwawych i długich zapasów.

Czy potrzeba jeszcze dodawać do tego, że w skutek tej nieszczęśliwej wojny Francya nie ma już kawalerii i artylerii takiej, któraby odpowiadała w otwartem polu warunkom skutecznej obrony, że nie ma ani kadr dla świeżych wojsk ani zdolnych generałów, że wreszcie jej polityczne położenie jest jeszcze o wiele nieszczęśliwsze i rozpaczliwsze niż położenie wojskowe?*

Wiedeń. Z Meran piszą do „Schützen-Ztg.“ pod dniem 22. bm.: Najj. Pani i najdostojniejsze arcyksiężniczki są najzupełniej zdrowe i robią codziennie wycieczki w okolicę. JCW. najdostojniejsza arcyksiężniczka Gizela dwa razy była już w Schönau, gdzie zwiedziła zamek i grobowiec arcyksięcia Jana. Przewczoraj jeździła Najj. Pani do Fragsburga.

— Księżna Metternich przybyła do Wiednia. Książę Metternich nie wyjechał jeszcze z Tours.

Berlin. „Staatsanzeiger“ pisze w raporcie z głównej kwatery. W swoim zwyciężkim przez Francję przechodzie obsadziła III. armia już to sama, już też w połączeniu z innymi oddziałami wojsk niemieckich, następujące departamenta: niższego Renu. Meurty, Mozy, Matrony, departamenta Wogezów i Ardenów, Aisne, Sekwany i Matrony, Sekwany i Oise. Przez posunięcie się naprzód korpusu jen. Tann południowa część ostatniego departamentu obsadzoną a przez zajęcie Orleanu dotarły wojska nasze w serce departamentu Loiret a nieprzyjacieli odparty poza Loarę. Jenerałowi v. d. Tann pozostawia się do woli, czy chce się posunąć poza Orlean i w jakim kierunku. Decyzją swoją musi on naturalnie od kroków, jakie nieprzyjacieli poczyni, zalezną uczynić, od tego

mianowicie; czy pobita armia raz jeszcze usiłować będzie się skoncentrować. Równocześnie z wyprawą na Orlean podjęto ruch flankowy w kierunku prawym na Chartres, miasto departamentu Eure i Loire. Wsunęła się nasamprzód 6. dywizja kawalerii, której forpoczty, jakkolwiek przez mnogich wolnych strzelców niepokojone, można było posunąć po za las Rambouillet. Przy dalszym pochodzie w bogatych w parowy okolicach Epernon i zamku Maintenon, w wąskich wzgórzami okolonych dolinach rzek Eury, Guesle i Voise, rekognoskowały patrole kawalerii większe masy nieprzyjacielskich wojsk, które tymczasowo obliczają na 10—12.000 żołnierza. Ponieważ już nakazano i piechocie ruszyć naprzód, w najbliższym więc czasie zmuszonym zostanie nieprzyjaciel do opuszczenia tych pozycji, które są dla nas niezmiernej wagi, gdyż Chartres zdaje się być najstosowniejszą podstawą do operacji wojennej na północnym wschodzie Francji, w razie gdyby gromadzenie wojsk w tych okolicach miało takową konieczną uczynić.

Militarne położenie południa łatwo bardzo da się pojąć. Jeżeli rząd prowizoryczny chce dalej prowadzić dzieło bezużytecznego rozlewu krwi, które wykonuje od dni wrześniowych, natenczas pewnie, mianowicie jeżeli się uciecze do ostatecznego środka gwałtownego w prowadzeniu wojny, do konskrypcji, może jeszcze liczyć na pewien kontyngens z południowych departamentów. Lecz przy najmniejszym stopniu bezstronności musiałby sobie już dawno wyznać, że bezowocnym jest rozlewem krwi, z tymi zbrojnymi, których już to przymus rządu, już to brak zarobkowania pod chorągwie przypędził, chcąc stawić opór regularnej, w tyłu walkach zaprawionej armii, jaką jest niemiecka. Doświadczenia, jakie rząd w Tours poczynić musiał przy zbrojeniu środkowej Francji, powinny być wystarczającymi, ażeby go zwrócić z drogi błędu. Gdyż potyczki z 9. i 11. października przez to jeszcze posiadają szczególną ważność w wielkim związku niemiecko-francuskiej wojny, że wykazały, jak chętnie wygłaszane powstanie w masach francuskiego narodu daleko pozostało w tyle za nadziejami kierujących republikańskich mężów stanu. Zaraz w pierwszym dniu walki zniknęli wolni strzelcy, którzy się byli przyłączyli do armii francuskiej a w drugim, kiedy marsz na Orlean nastąpił, widziano tylko nie wielu gwardzystów ruchomych.

Paryż. Najnowszy okólnik p. de Chaudordy w odpowiedzi na memorandum p. Bismarka, wystawiające następstwa głodu, który zagraża prawdopodobnie Paryżowi, brzmi:

Ponieważ poufne pismo p. Bismarka, wysłane przez niego w przedmiocie wojny terażniejszej do jego agentów dyplomatycznych, zostało bezpośrednio ogłoszonym, widzimy się zniewolonymi obrać tę samą drogę. Zresztą nie na tem nie tracimy, iż będzie otwartą dyskusya nad zapatrywaniem się rządu narodowej obrony i obecnem położeniem naszym, jakkolwiek ono może być przykrem w tej chwili. Im więcej punkta te będą wyjaśnione, tem łatwiej mamy to przekonanie, zdobędziemy sobie współczucie Europy. Co się tyczy interesów ludów, to nadzwyczajne wzmaganie się pruskich uroszczeń powinno je ściśle połączyć z nami, gdyż niebezpieczeństwo stało się wspólnem.

Czytałeś pan już zapewne pruskie memorandum, wysłane 10. bm. drogą telegraficzną z Berlina do gazety „Times“. Wytknęło ono sobie za cel dokładniejsze zbadanie następstw oblężenia Paryża. Pan Bismark mówi w niem o krocjach tysięcy ludzi, którzy będą musieli pomrzeć z głodu, jeżeli nie odstąpią od upornego zamiaru bronienia swych ognisk domowych i składa odpowiedzialność na podobny wypadek na członków rządu francuskiego, ponieważ nie przystali na owe wszystkie warunki, jakie im postanowił pierwszy minister króla pruskiego. Jest to osobliwe rozumowanie.

Gdyby się spełniła przepowiednia tego nie-szczęścia, sądzimy, iż przeciwnie cały świat, obrzony podobną zbrodnią, nie wahałby się zwalić całego ogromu na tych, którzy nie starali się jemu zapobiedz wtenczas, kiedy się udawaliśmy do nich z prośbą o pokój, chociaż nie ciążyła na nas odpowiedzialność za wojnę.

Manifest ten nie zatworzy jednakże nikogo, kto jest obznajomionym z rzeczywistym stanem rzeczy. Łatwo jest przybierać zawsze piękną rolę i przypisywać sobie wszystkie korzyści sytuacji. Autor pru-

skiego memorandum opiera rozumowanie swoje na samych przypuszczeniach. W obec tej przyszłości, jaką nam przedstawia, przedkładamy obraz terażniejszości, na jaki patrzymy z bliska. Paryż jest zaopatrzonym dostatecznie w żywność na przeciąg czasu bardzo długi. Porządek społeczny nie jest w nim bynajmniej zagrożony. Samo zbliżenie się Prusaków pod mury jego przytłumiło wszelkie spory stronnictw. Po za obrębem Paryża tworzy się liczna armia a naród gotów ponieść wszelkie ofiary, aby wyswobodzić swą stolicę. Potyczki, o których mówią, wypadły dla nas pomyślnie, a nie są to jeszcze wszystkie, w których odnieśliśmy zwycięstwo. Prusacy nie zbliżyli się jeszcze do linii fortów, a jeśli mówią o ogłodzeniu Paryża, to dla tego, ponieważ napotykają na przeszkodę i opór, jakich się niespodziewali. Jeśli zaś głoszą bezustannie o trudności zaopatrzenia Paryża w żywność, to dla tego, ponieważ sami zaczynają uczuwać brak żywności i ponieważ zniewoleni są osłabiać swą armię, aby wzmacniać oddziały, wysłane na rabunek. Armia ta jest już strudzoną i demoralizacya zakradła się do niej, liczba chorych wzmaga się z każdym dniem w sposób zastraszający. Przedłużenie wojny wśród nieprzyjajnej pory jest dla nas korzystnem. Nie brak nam ludzi, a kraj ufa jeszcze w niezmierne swe środki — pomimo wszystkich klęsk, jakie już poniósł. Otóż prawdziwy obraz.

Pomimo tego Francja pragnie pokoju tak jak pragnęła go przed rozpoczęciem kroków nieprzyjacielskich; lecz domaga się pokoju, któryby mógł być trwałym. Europa jest w tem również, jak my interesowaną.

Przyjmij, Panie, itd.

W zastępstwie ministra i z upoważnienia, pełnomocnik ministerjalny, dyrektor gabinetu:
Chaudordy.

— Zniszczenie Strassburga tak przedstawia sprawozdanie towarzystwa, zawiązanego w Niemczech dla niesienia pomocy zdobytemu miastu, które Niemcy jako nieodwołalnie odebrane uważają:

„Udaliśmy się zaraz po przybyciu naszym do Strassburga do mera miasta profesora Küssa. Odpowiedział on szczegółowo na niektóre nasze pytania i odesłał nas do strassburgskiego komitetu wsparcia, składającego się obecnie z 20 członków. Według urzędowego obliczenia liczy Strassburg z obwodem 5150 domów, miasto samo 3598 domów. Ogólna wartość domów według ksiąg tabularnych oszacowaną jest na 160 milionów franków, a zatem każdy dom w przecięciu nie całkiem na 40.000 franków. Z 3598 domów miasta nieuszkodzone zaledwo liczyć można na sta, 448 domów jest całkiem zburzonych, inne mniej lub więcej uszkodzone. Ogromna strata towarów ztąd głównie powstała, że szczególnie na przedmieściu „de Pierre“ nagromadzone były gęsto składy towarów w stosunkowo mniej kosztownych gmachach i magazynach. Wspomniany komitet usiłował rozmaitemi drogami dojść przez oszacowanie do słusznego obliczenia ogólnych szkód. Rozesłał on drukowane formularze, w które każdy z poszkodowanych zapisać miał liczbę członków rodziny, sposób w jaki i jaką poniósł szkodę. Termin zwrotu owych formularzy oznaczony był na 12. października. Komitet dał nam atoli zestawienie 756 deklaracji do 6. października w południe nadeszłych (między którymi 290 dotyczy samych budynków). Deklaracje te zameldowały szkodę w budynkach na 2,264.582 fr., w towarach i ruchomościach na 4,989.099 fr., razem 7,253.000 fr. Przeciętna szkoda przypadająca na każdego z 756 deklarujących — przyczem zauważyć należy, że nie ma jeszcze mowy o największych szkodach — wynosi 9695 fr.

Przypuściwszy, że będzie deklaracji takich 4000, wyniesie ogólna strata osób prywatnych w budynkach, mobiliach i towarach 38,380.000 fr. Według innego oszacowania podana jest szkoda wynikła z całkowitego zburzenia 448 domów na 16½ milionów 4 fr., strata w uszkodzeniach innych domów na 3 do 4 milionów fr. Inne obliczenia zebrane przez ad-junkta mera, przez rozmaitych budowniczych i kupców, daleko większe przedstawiały sumy i przenosiły o wiele 100 milionów. Tyle o szkodach prywatnych. Szkoda zrzędzona przez zburzenie gmachów publicznych nadzwyczaj jest wielką — według najniższego oszacowania wynosi ona w kościołach 3 do 4 mil., w szkołach 400.000 fr., muzeum 500.000 fr., teatr 800.000 fr., prefektura 500.000 fr., mosty i drogi gminne 2 miliony fr., wartość zbiorów sztuki, a mianowicie biblioteka nie ma ceny i nie może być

odwetowaną; przez większą część bram miasta nie ma przechodu, zakład gazowy zniszczony. Pociąki zabiły 258 osób cywilnych, raniły przeszło 1100. Jeszcze żyje kilka tysięcy osób w piwnicach, kościołach, pod łukami mostów, nad wybrzeżami. Nędza jeszcze w tej chwili zewnętrznie nie okazuje się w takiej postaci, w jakiej się za kilka tygodni pojawi. Robotnicy w ostatnich tygodniach dość zarabiali oczyszczaniem ulic, strażami nocnymi w domach zagrożonych pożarem przez bombardowanie; następnie od chwili bombardowania Strassburga cofnięto z kasy oszczędności wielkie sumy, tygodniowo po 200.000 fr., co po inne lata dzieć się zwykło dopiero na początku zimy. To pomocnicze źródło jednak już wyschło, gdyż kasa oszczędności największą część swych pieniędzy musiała oddać do kasy rządowej, która jej płaci 4/100, lecz teraz ani kapitału ani procentu nie oddaje. Niedostatek Strassburga jest we wszelkich kierunkach okropny. Widzi się tylko cząstkę jego w ulicach przepelnionych tysiącami ciekawych cudzoziemców, kto zajrzy wewnątrz domów i rodzin, pozna ją i przerazi go. Pomoc na wielką skalę i szybko jest konieczną.“

Florencya. Urzędowe dzienniki włoskie zaprzeczają doniesieniu, jakoby Prusy protestowały przeciw wstępowaniu włoskich obywateli do wojska francuskiego. Przy tem konstatają te dzienniki, że neutralność państwa nie zostaje naruszoną, jeżeli jego obywatele wstępują w szeregi mocarstwa prowadzącego wojnę.

W ministerstwie włoskiem pracują pilnie nad unifikacyą ustawodawstwa w prowincjach rzymskich. Urzędowy dziennik ogłasza cały szereg dekretów, które znoszą w Rzymie i prowincjach rzymskich wszelkie wyjątkowe sądownictwo. Papieski kodeks karny zostanie zatrzymany z pewnemi modyfikacyami. Zamach na życie króla lub papieża będzie jednako karany. Niebawem wprowadzoną zostanie w życie ustawa o gwardyi narodowej.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Dnia 20. b. m. stał przed sądem (przewodn. rada sądowy p. retu, oskarzyciel podprokurator p. Jastrzębski, obrońca p. adw. Dr. Gorecki) Izak Gries, bogaty kupiec, szynkarz i handlarz drzewem z Kulikowa, 33 l., ojciec 3 dz., człowiek wykształcony. Oskarzenie opiewa:

Dmytro Małkusz, płacąc w karczynie Griesa za piwo, wyjął w przytomności Andrucha Rohatynka dwie paczki banknotów po 100 złr. i położył je przed siebie na stół. Gries wziął jedną paczkę i schował. Małkusz, widząc ubytek jednej paczki a będąc pewnym że tylko Gries ją skradł, żądał zwrotu pieniędzy, lecz Gries wypierał się stanowczo przywłaszczenia tychże. — W skutek kłótni przybyło do szynku kilkoro ludzi, pomiędzy nimi i małżonka Małkusza. Gries widząc, że go schwymano na gorącym uczynku, rzucił tę paczkę banknotów na ziemię, którą małżonka Małkusza podjęła. Gries wypiera się złego zamiaru, bo paczkę znalazł i chciał przechować u siebie aż do zgłoszenia się niewiadomego mu właściciela. Lecz tłumaczenie to sprzeciwia się zaprzysiężonym zeznaniom świadków, prokuratora więc postawiła wniosek, ażeby go skazano na 6 miesięcy ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu. Sąd jednak nie uznał Griesa winnym. Prokuratora zapowiedział rekurs.

Bójka. Maryanna Kuruliszynowa, służąca ze Lwowa, lat 23, stanu wolnego, pokłóciła się w lecie r. b. z swoją przyjaciółką Zofią Przyszlakową, porwała ją za włosy, rzuciła na ziemię, i tak mocno ją obija, że ta wskutek tego w trzy dni potem dziecko poroniła. Sąd skazał dnia 11. b. m. Kuruliszynowę na 1 miesiąc ciężkiego więzienia (wniosek 3 m.). Skazana przyjęła wyrok (przewodn. rada sądowy p. Dziedzicki, oskarzyciel podprokurator p. Sawczyński).

Skaleczenie. Danyło, Michał i Antoni Stachów, właściciele realności w Lubieniu wielkim, zbierali bez pozwolenia w sierpniu w lesie dworskim grzyby, które im leśniczy chciał odebrać; właścianie ci obili leśniczego. Sąd skazał dnia 18. b. m. każdego z nich na 14 dni aresztu (wniosek 1 miesiąc), przeciw czemu skazani rekurs zapowiedzieli, bo przyznają tylko, że się z leśniczym szamotali, by się uwolnić (przewodn. rada sądowy pan Ortyński, oskarzyciel podprokurator p. Sawczyński, obrońca p. adw. Dr. Czemyrński).

Wyrodney syn. Antoni Czorny, właściciel realności w Naliczanowie, lat 40, ojciec 3 dz., już za ciężkie skaleczenie karany, wezwał swojego ojca do siebie na ucztę, częstował go, a później pokłóciwszy się z nim, porwał go na ziemię, i tłókł głową o próg, tak że ojciec przez dni 8 chorował. Sąd skazał dnia 18. b. m. wyrodnego syna na 2 miesiące więzienia z 2 razowym postem w każdym tygodniu (wniosek 6 m.). Skazany przyjął wyrok. (Przewodn. rada sądowy p. Ortyński, oskarzyciel podprokurator p. Sawczyński, obrońca p. adw. Dr. Popiel).

Obraz majestatu. Anna Zahnowa, szwaczka z Unterwaldu pod Szczercem, 30 l., obrz. rz. k., już za

kradzież karana, została d. 20. b. m. za obrazę majesta- tu skazana na 3 miesiące ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu, i przyjęła wyrok (przewodniczący radca sędowy Ortyński, oskarżyciel podprokurator p. Sawczyński). Prokuratora wniosła 1 rok więzienia.

Wyrodný syn. Szczepan Żuk, właściciel realności w Małoszynie, 39 l., ojciec 1 dz., który swą matkę tak pobił, że 5 dni chorowała, został d. 25. b. m. skazany na 14 dni więzienia z 2razowym postem, i przyjęł wyrok. (Przewodn. radca sędowy p. Petuł, oskarżyciel podprokurator p. Sawczyński.)

„Volksfreund“ donosi: Za pobytu Najj. Pana w Jerozolimie, OO. Franciszkanie klasztoru przy kościele Grobu św. prosili Go, ażeby wpływem Swoim postarał się u Porty o odstąpienie mieszkań tureckich po nad klaszto- rem. Najj. Pan polecił konsulowi w Jerozolimie hr. Ca- boga stosowne zrobić kroki dla zadośćuczynienia prośbie OO. Franciszkanów. Porta uczyniła zadość prośbie, a 6go b. m. basza jerozolimski urzędownie oddał te zabudowa- nia. Stróże grobu św. wdzięczni są Najj. Panu za to naj- łaskawsze uwzględnienie ich prośby, przez co oszczędzo- no im niemało nieprzyjemności.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 27. paźdz. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ₰ 8 złr. 70 c. do 8 złr. 90 c., żyto 160 ₰ 4 złr. 75 c. do 5 złr. 15 c., jęczmień 140 ₰ 4 złr. 75 c. do 5 złr. — c., hreczki 140 ₰ 4 złr. 70 c. do 4 złr. 80 c., owies 100 ₰ 3 złr. 45 c. do 3 złr. 50 c., kukurudza 170 ₰ 6 złr. 25 c. do 6 złr. 50 c., groch 180 ₰ 6 złr. 50 c. do 6 złr. 75 c., soczewica 180 ₰ 6 złr. 80 c. do 7 złr. — c., fasola 180 ₰ 7 złr. 25 c. do 7 złr. 50 c., jagły 180 ₰ 9 złr. 75 c. do 10 złr. 80 c., koniczyna 180 ₰ 44 złr. — c. do 45 złr., rzepak zim. 150 ₰ 15 złr. 25 c. do 15 złr. 70 c., rzepak letny 150 ₰ 12 złr. 75 c. do 13 złr. — c., lnianka 150 ₰ 11 złr. — c. do 11 złr. 25 c., siemię ko- nopne 120 ₰ 6 złr. — c. do 6 złr. 15 c., siemię lniane 150 ₰ 9 złr. — c. do 9 złr. 50 c., anyż ro- syjski cet. 100 ₰ 20 złr. 50 c. do 21 złr. — c., anyż płaski 100 ₰ 13 złr. — c. do 13 złr. 25 c., kminek 100 ₰ 17 złr. — c. do 17 złr. 50 c., len 100 ₰ 14 złr.

— c. do 22 złr., konopie 100 ₰ 15 złr. — c. do 20 złr. — c., chmiel 100 ₰ 20 złr. — c. do 25 złr. — c., miód z woskiem 100 ₰ 23 złr. — c. do 23 złr. 50 c., miód patoka 100 ₰ 21 złr. 50 c. do 22 złr. — c., wosk żółty lwowski 100 ₰ 115 złr. — c. do 120 złr., wosk żółty wiejski 100 ₰ 108 złr. — c. do 110 złr. — c., potaż słomiany 100 ₰ 12 złr. 50 c. do 13 złr. — c., potaż drzewny 100 ₰ 15 złr. 50 c. do 16 złr. 50 c., łój 100 ₰ 32 złr. 50 c. do 33 złr. — c., spirytus wiadro 18 złr. 50 c. do 18 złr. 75 c.

Ceny targowe w miesiącu wrześniu:

Table with columns: Miejsce targu (Lwów, Jaryczów n., Szczercz, Sokółówka, Zborów), waluta austriacka, and various commodity prices like pszenica, żyta, jęczmień, owsa, grochu, hreczki, kukurudzy, ziemniaków, etc.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. października. Hotel George: PP. Hr. Wodziecki K., z Olejowa. — Junga W., z Przemysła. — Niezabitowski L., z Zameczka. — Roz-

wadowski R., z Podola. — Tyszkowski F., z Rybotycz. — Ur- bański R., z Dobroszyna. — Zabielski Jg., z Lesiowa. — Żółkiewski K., z Ukrainy. — Schmidt D., adw., z Wiednia. — Nowaczek J., c. k. porucz., z Manasterzyak. Hotel europejski: Stopeczyński P., z Zielony. Hotel angielski: Hr. Starzyński Edw., z Mogielnicy. — Chrzanowski A., z Kryłowa. — Czajkowski W., z Swirza. — Janko H., z Hoszan. — Poten K., z Olazanki. — Swierzawski A., z Kadłubisk. — Zagajewski T., not., z Brodów. Hotel warszawski: Janowiec T., z Kamieńca. Pod Nr. 458 1/2: Puchalski M., z Dworca.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. października. PP.: Ks. Poniscki A., do Dobrostan. — Ks. Sanguazko R., do Sławuty. — Hr. Ledochowski K., do Wiednia. — Hr. Rottermund E., do Brodów. — Rodakowski M., c. k. pulk., do Gródka. — Zywicki K., adw., do Tarnopola. — Wawrausz K., not., do Komarna. — Jasiński F., do Zahajpola. — Łoku- ciejski A., do Lipska. — Bylicki W., do Krakowa. — Win- nicki L., do Wierzbicy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 27. października 1870.

Table with columns: Pora, Barometr w mierze par sprow do 0° Reau, Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

T E A T R.

Dziś (przedst. polskie): „Pożar w klaszto- rze“, komedia w 1 akcie z francuskiego, „Dwie Teściowe“, komedia w 1 akcie z francuskiego i „Podstęp pana kapitana“, komedia w 1 akcie z francuskiego.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table with columns: Efekta, Uskutecz. sprzedaż, Kurs przeciętny, Kurs ostatni (płać / żydają), Złote austriackie.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. października 1870.

1. Błąg publiczny.

A. Państwa.

Table with columns: Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%, do kwietnia do października po 5%.

Table with columns: Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%, Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%, Metaliki po 4 1/2%, Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł., Renty Como po 42 lir. austr., B. Krajów koronnych, Obligacje indemn. po 5% za 100 zł., Czech, Bukowiny, Galicji, Niższej Austrii, Siedmiogrodu, Węgier, Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%, 2. Akcje, Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%, Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a., Niż.-aust. tow. eskomtl. po 500 zł., Galic. banku kraj. a 200 zł. wpl. 40%, Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%, Banku narodowego, Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k., Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k., Półn. kolej po 1000 zł. w. a., Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k., Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w sre- brze (20 funt. szt.), Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr., Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr., Spółki Borysławskiej a 200 zł. w. a., 3. Listy zastawne. (za 100 zł.) Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze, Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%, Gal. banku hyp. po 6%, Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%, Banku narod. w wal. austr. przezn. do los. po 5%, Węgier. Towarz. ziemskie po 5 1/2% (renta) po 6%, 4. Obligacje z prawem pierwszeństwa. Kol. półn. po 100 zł. m. k., w. a.

Table with columns: Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł., Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji, 5. Losy, Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., Clarego po 40 zł. m. k., Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k., Keglevicha po 20 zł. m. k., Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a., Pałnego po 40 zł. m. k., Fundaeya szpit. Arcyksięcia Rudolfa, Salma po 40 zł. m. k., St. Genois 40, Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a., Poż. Tryest. po 100 zł. m. k., Waldsteina po 20 zł. m. k., Windischgrätza 20, Weksle, (Na 3 miesiące), Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., Berlin za 100 tal., Frankfurt 100 zł. w. p. n., Hamburg za 100 M. B., Londyn za 10 fl. szt., Paryż za 100 fr., Kurs złota, Dukaty ces. men., pełn. wagi, Korona, 20frankówka, Rosyjski imperyal, Talar związkowy, Srebro.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 26. października.

Table with columns: Dłulity dług państwa w banknotach w srebrze, Losy z 1860. roku, Akcje banku wiedeńskiego kredytowego, Londyn 10 funtów szterlingów, Srebro, Napoleondor, Dukat.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2529) E d y k t. (3) Nro 19467. C. k. sąd krajowy w Krakowie za- wiadamia niniejszym edyktem pp. Eissiga i Esterę Orglerów, że przeciw nim Schyja Priwer wniósł w tutejszym sądzie pod dniem 20. marca 1870 do l. 5700 podanie o wymazanie ostrzeżenia hipotecznego kwot 1379 złp. 20 gr. i 3600 złp. w stanie biernym 1/4 części realności pod l. 128 Gm. X. litt. A. po- żożonej w poz. 2 on. Gdy miejsce pobytu pp. Eissiga i Estery Orgle-

rów jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tychże jak równie na koszt i nie- bezpieczeństwo ich tutejszego adw. krajowego Dra Koreckiego kuratorem nieobecnych ustanowił i te- muż powyższe podanie Schyji Priwera z tem polec- eniem doręczył, aby tenże kurator w 14 dniach wykazał, iż nadmienione zastrzeżenie zostało uspra- wiedliwione lub że usprawiedliwienie owego zastrze- żenia jest w ciągu, gdyż inaczej takowe jako nieu- sprawdzliwione wymazaniem będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pp. Eis- sigowi i Esterze Orglerom, aby w wyż oznaczonyu czasie albo sami się zgłosili, lub też potrzebne do- kumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzieliłi, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z za- niedbania skutki sami sobie przypisaćy musieli. Kraków, dnia 10. października 1870.

(2546) Obwieszczenie. (1)

Nr. 7187. Z powodu upływu 3letniego peryodu wyborczego Rad powiatowych w powiatach: Bircza, Kolbuszowa, Mielec, Rawa, Trembowla, Wieliczka i Złoczów, rozpisują się na mocy §. 15. pow. ord. wyb. nowe wybory do wymienionych Rad powiatowych i wyznacza się dzień wyborów dla grupy gmin wiejskich na 2. grudnia, dla grupy gmin miejskich 5. grudnia, dla grupy najwyżej opodatkowanych z kategorii przemysłu i handlu na 7. grudnia, a dla grupy większych posiadłości ziemskich na 9. grudnia b. r.

Blizsze postanowienia co do godzin i miejscowości, w których wybory odbyć się mają, podane będą do wiadomości uprawnionych do głosowania przez karty legitymacyjne, które wyborcom doręczone zostaną.

Do Rady powiatowej wybierają członków:

Powiat	Grupa I. większ. posiad.	Grupa II. najw. opodatk. z kat. handl. i przem.	Grupa III. miast i miasteczek	Grupa IV. gmin wiejskich
Bircza	11	—	3	12
Kolbuszowa	8	—	6	12
Mielec	11	—	3	12
Rawa	8	—	6	12
Trembowla	9	—	5	12
Wieliczka	8	1	5	12
Złoczów	9	—	5	12

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 25. października 1870.

(2546) Obwieszczenie. (1)

Nr. 16381. Z dniem 1. listopada 1870 wejdzie w życie w Mużyłowicach c. k. urząd pocztowy dla służby listowej i wartościowej, i będzie połączony codzienną pocztą pieszą z c. k. urzędem pocztowym w Sądowej Wiszni w następującym porządku:

- Z Mużyłowic:
codzień o godz. 3ciej po południu.
Do Sądowej Wiszni:
o godz. 6tej w wieczór.
 - Z Sądowej Wiszni:
o godz. 9tej przed południem.
 - Do Mużyłowic:
o godz. 12tej w południe.
- Obwód doręczeń:
Berdychów, Berdikan, Mołoszkowice, Kleindorf, Podluby wielkie, Mosberg, Zbadyń, Czarnokońce, Kuttentberg, Mużyłowice, kolonia Mużyłowice, Tuczapy, Laszki i Nowosiółki.
- Odległość między Mużyłowicami a Sądową Wisznią wynosi 2 mile.
- C. k. kraj. Dyrekcya poczt.
Lwów, dnia 16. października 1870.

Kundmachung.

Nr. 16381. Das k. k. Postamt in Mużyłowice tritt am 1. November 1870 ins Leben und wird zu dem Postamte in Sądowa Wisznia tägliche Subbotenposten in nachstehender Ordnung unterhalten:

Von Mużyłowice:
täglich um 3 Uhr Nachmittags.
Nach Sądowa Wisznia:
um 6 Uhr Abends.

Von Sądowa Wisznia:
um 9 Uhr Vormittags.

In Mużyłowice:
um 12 Uhr Mittags.

Die Entfernung zwischen beiden Orten beträgt 2 Meilen.

Bestellungsbezirk:
Berdychów, Berdikan, Mołoszkowice, Kleindorf, Podluby wielkie, Mosberg, Zbadyń, Czarnokońce, Kuttentberg, Mużyłowice sammt der Kolonie Mużyłowice, Tuczapy, Laszki und Nowosiółki.

k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, 16. October 1870.

(2543) Obwieszczenie. (1)

Nr. 2755. Ces. król. sąd powiatowy w Wieliczce dodatkowo do tutejszego obwieszczenia z dnia 22go marca 1870 L. 619 niniejszem czyni wiadomem, że się do egzekucyjnej sprzedaży 1/3 części realności pod Nr. 152/330 w Wieliczce położonej, ut Lib. Dom. Thom. III. pag. 226 i 227 p. 5. haer., własnością dłużniczki Antoniny Dunoj będącej, na zaspokojenie dłużnej Józefowi Speer kwoty 170 złr. w. a. po odtrąceniu 66 złr. 29 kr. a. w. z 4% odsetkami zwłoki od dnia 10go listopada 1864 bieżącymi, i kosztami 9 złr. 79 kr., 12 złr., 16 kr., 14 złr. 56 kr. i 1 złr. 50 kr. w. a., gdyż realność ta na terminach licytacyjnych dnia 2. czerwca, 7. lipca i 11. sierpnia 1870 tutejszo-sądową uchwałą z dnia 22go marca 1870 L. 619 wyznaczonych dla braku licytantów sprzedaną nie została, 4ty i ostatni termin na dzień 1go grudnia 1870 o godzinie 10tej rano w gmachu sądowym wyznacza, na którym to terminie wzmiankowana część realności pod następującymi używającymi warunkami najwięcej ofiarującymi sprzedaną zostanie:

1. Jako cenę wywołania oznacza się kwotę 200 złr. w. a., za którą lub tylko powyżej ta część realności sprzedana zostanie.

2. Chęć kupna mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacji złożyć do rąk komisji licytacyjnej jako wadium 10% ceny wywołania w gotówce, w obligacjach rządowych lub w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galicyjskiego z kuponami i talonem według kursu.

Resztę warunków licytacyjnych do podania de praes. 3go marca r. b. L. 619 załączonych zostają niezmienione, i takowe wraz z wyciągiem tabularnym mogą w archiwum sądowym przed terminem licytacyjnym zostać przejrzanymi.

O tem zawiadamia się chęć kupna mających, tudzież strony interesowane, a mianowicie: p. Józefa Speer do rąk tegoż pełnomocnika p. Józefa Birnbauma na Kłaśnie, tudzież leżącą masę p. Antoniny Dunoj, tudzież wszystkich wierzycieli hipotecznych, którzyby po dzień 3. maja 1869 dotychczas sądowi niewiadomych do rąk kuratora p. Piotra Zaworskiego w miejscu.

C. k. sąd powiatowy.
Wieliczka, dnia 13. października 1870.

(2542) Obwieszczenie. (1)

L. 4298. Gdy do licytacji, która w skutek rekwizycji c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 25go listopada 1869 L. 6138 celem sprzedania sumy 4000 zł. z p. n. dla pewności Wolfa Kaltera na realności Nr. 148 w Przeworsku pod pozycją 9 stanu biernego intabulowanej, względem zaspokojenia sumy 267 zł. 80 kr. w. a. z p. n. Leibie Zangerowi poprzednio Beili Sommermanowej się należącej, na dniu 17. marca i 15. kwietnia b. r. rozpisana została, żadni licytanci się nie zgłosili, zatem w skutek rekwizycji c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dn. 16. lipca b. r. L. 3162 celem przymusowego sprzedania wyz nadmienionej sumy 4000 zł. z przyn. rozpisuje się trzecia licytacja na dzień 24. listopada 1870 o godzinie 9tej rano w tutejszym c. k. sądzie powiatowym, i ta się odbędzie pod następującymi warunkami używającymi:

1. Na realności pod l. 148 w Przeworsku na rzecz Wolfa Kaltera intabulowana suma 4000 zł. w. a. najwięcej ofiarującemu za jaką bądź cenę sprzedaną będzie.

2. Chęć licytowania mający przed rozpoczęciem licytacji złożyć do rąk komisji licytacyjnej 10proc. wadium w kwocie 400 zł. w. a. w gotówce albo w publicznych według kursu bierzącego obliczyć się mających papierach.

3. Złożone wadium po skończonej licytacji wszystkim, którzy je złożyli z majątkiem kupiciela którego wadium do depozytu sądowego się złoży, zwrócone zostanie.

4. Prowadzący egzekucyą wolny jest od złożenia wadium.

5. Kupiciel tej należności będzie obowiązany w przeciągu 14 dni od dnia doręczenia sądowego dekretu, którem przedsięwzięta licytacja do sądowej wiadomości przyjęta będzie pretensye zalikwidowane na owej należności ciężące, zaspokoić, lub też postarać się o przyzwolenie wierzycieli na pozostawienie nadal swoich pretensyi. Resztującą kwotę kupna po odciążeniu zalikwidowanych należności, ma kupiciel w przeciągu 3 miesięcy od dnia doręczenia prawomocnego nakazu płatniczego złożyć.

6. Gdy kupiciel ciężące na cenę kupną, a w egzekucyi będące pretensye nabędzie, zostanie mu nabyta należność po przeniesieniu reszty ceny kupna na taką oddaną, w innym razie dekret własności dopiero wtenczas uzyska, jeżeli wszelkie w ustępie 5tym stypulowane warunki dopełni.

7. Stemple do protokołu licytacyjnego kupiciel w mowie będącej należności opędzić będzie obowiązany, niemniej podatek od przeniesienia własności poniesie.

8. W razie, jeżeliby kupiciel tej należności któregokolwiek z powyżej wymienionych warunków niedopełnił, to nietylko złożone wadium w kwocie 400 zł. wal. a. względnie do ustępu 4go pretensya prowadzącego egzekucyę przypadnie i na rzecz wierzycieli ściągnięta zostanie, ale prócz tego na żądanie egzekucyę prowadzącego na koszt i stratę niedotrzymującego warunków relicytacja rozpisana będzie, na której wspomniona suma 4000 zł. za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie. Ubytek ceny kupna, jakieby się w porównaniu z dawniejszą przy licytacji okazał, niedotrzymujący warunków kupiciela z swego majątku wynagrodzić będzie obowiązany.

Do którejto licytacji wszystkich chęć kupienia mających niniejszem zaprasza się.

Z c. k. sądu powiatowego.
Przeworsk, dnia 17. października 1870.

(2547) E d y k t. (1)

L. 11333. C. k. sąd obwodowy jako wekslowy w Tarnopolu oznajmia nieobecnemu i z miejsca pobytu niewiadomemu Leibuszowi Kalenbergowi, że na prośbę Abrahama Barda pod dniem 5. października 1870 do liczby 10650 przeciw niemu nakaz płatniczy sumy wekslowej 150 zł. wydany i kuratorowi dlań w osobie p. adwokata Dra. Blumenfelda z substytucyą p. adwokata Dra. Sternklara doręczonym został.

Tarnopol, dnia 24. października 1870.

(2544) Kundmachung. (1)

Ad M. J. Nr. 8439 ex 1870. Zur Sicherstellung der traitemäßigen Auspeisung der Kranken und Commandirten, dann der sonstigen Erfordernisse in den Militär-Spitälern zu Lemberg, Brzeżan, Czernowitz, Grodek, Kołomea, Sambor, Sanok, Stanislaw, Stryj und Zólkiew für das Jahr 1871, wird am 10. November 1870 bei der Lemberger k. k. Militär-Intendanz eine Offerts-Behandlung abgeführt werden.

Mündliche Angebote werden nicht angenommen. Die Offerte haben bis 12 Uhr Vormittags des obgenannten Tages einzuliefern.

Die näheren Bedingungen dieser Behandlung können bei den bezüglichen k. k. Militär-Truppen-Spitälern, bei dem k. k. Garnisons-Spitale zu Lemberg, oder auch bei der k. k. Militär-Intendanz in Lemberg eingesehen werden.

Vom k. k. General-Commando.
Lemberg, am 26. October 1870.

Kundmachung.

Ad J. M. Nr. 8395 ex 1870. Zur Sicherstellung der Verfrachtungen von militär-ärztlichen Gütern zu Land und zu Wasser für den ganzen Umfang der Monarchie, auf die Zeit vom 1. Jänner bis Ende December 1871, wird über Auftrag des k. k. Reichs-Kriegs-Ministeriums eine Offerts-Behandlung abgeführt.

Die Bedingungen, unter welchen diese Verfrachtungen zu besorgen sind, so wie das Formular zu dem Offerte können eingesehen werden:

Bei den Handelskammern zu Lemberg, Brody und Czernowitz.

Bei den k. k. Bezirks-Hauptmannschaften zu: Lemberg, Przemyśl, Jaroslaw, Sanok, Zólkiew, Złoczów, Brody, Tarnopol, Brzeżan, Stryj, Stanislaw, Kołomea, Czernowitz und Suczawa.

Als Termin, bis zu welchem die Offerte, entweder bei dem k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium zu Wien, oder bei der hierortigen k. k. Militär-Intendanz einzuliegen haben, wird der 15. November 1870 bis 12 Uhr Mittags festgesetzt.

Vom k. k. General-Commando.
Lemberg, am 26. October 1870.

(2553) O g ł o s z e n i e. (1)

Nr. 4009. W skutek zezwolenia c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie jako władzy nadopiekuńczej z dnia 4. grudnia 1868 L. 5382 na dniu 29go listopada b. r. o godzinie 10tej rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna dobrowolna sprzedaż pod Nr. 1. w Brzuży królewskiej położonego, do małoletniej Katarzyny Kleis należącego gospodarstwa gruntowego w ilości 48 morgów 290 kwadrat. sążni wraz z zabudowaniami gospodarskimi, do którego to gospodarstwa należy także 9 morgów młodego lasu w łącznej wartości szacunkowej 4200 złr. pod warunkami protokołem z dnia 10. października 1870 L. 4009 objętymi.

Realność ta ciała tabularnego nie stanowiąca będzie sprzedana albo w całości, albo w pojedynczych parcelach za gotowe pieniądze, i niżej ceny szacunkowej sprzedana nie będzie.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne mogą być każdego czasu w registraturze tutejszo-sądowej przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.
Leżajsk, dnia 15. października 1870.

(2548) E d y k t. (1)

Nr. 5084. Ces. król. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomych Alojzego i Katarzynę małżonków Huberów, że Abraham Walker przeciw nim pod dniem 21. września 1870 L. 5084 pozew wekslowy o 59 złr. w. a. wytoczył, i że kuratorem nieobecnych p. adwokata Dr. Rybickiego, a zastępcą tegoż p. adwokata Dr. Kostheima ustanowiono.

Wzywa się zatem pozwanych, iżby ustanowionemu kuratorowi potrzebną informację udzielili, lub innego zastępcę prawnego sobie obrali i takowego sądowi wskazali, gdyż inaczej sami sobie szkodliwe następstwa przypisać będą musieli.

Rzeszów, dnia 22. września 1870.

(2551) E d y k t. (1)

Nr. 45072. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie postanawia dla Felicjana Sikorskiego, jako zastępcy spadkobierców Juliana Chrzastowskiego, z miejsca pobytu niewiadomego, celem doręczenia mu uchwały tabularnej z 18go września 1869 L. 47045 kuratora w osobie p. adwokata Dr. Kornela Hofmana z substytucyą p. adwokata Dra. Sokala, i pierwszemu rzeczona uchwałę doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 10. września 1870.

Erkenntnis.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Beschlusse vom 13. October 1870, Z. 27718 die Beschlagnahme der Nr. 107 der Zeitschrift „Slovaca“ vom 8. October 1870, wegen des in dem Leitartikel „Ted' to chyli“ begründeten Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 65 a St. G. bestätigt und nach §. 36 des Pressgesetzes vom 17ten December 1862 das Verbot der Weiterverbreitung dieser Nummer ausgesprochen.

(2552)

(2540) **E d i k t.**
 Nro. 36022. Vom k. k. Landesgerichte wird das Amortisationsverfahren in Betreff des 4% Pfandbriefes der galiz. Boden-Credit-Anstalt Ser. I. Nro. 517 à 10.000 fl. C. M., auf den Ueberbringer lautend mit 15 Couponen, von denen der erste am 30ten Juni 1870, der letzte am 30. Juni 1877 zahlbar ist, welches mit dem in der Lemberger Zeitung Nr. 95, 96, 98 eingeschalteten Edict vom 2. April 1870 Zahl 16138 veröffentlicht wurde, deshalb widerrufen, weil dieser Pfandbrief sammt Couponen sich im Besitze der priv. österr. Nationalbank befindet.

Vom k. k. Landesgerichte.
 Lemberg, am 27. August 1870.

(2549) **E d y k t.** (1)
 Nr. 3617. Ces. król. sąd powiatowy w Dolinie wiadomo czyni, iż w Lipowicy bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia przed 18 laty Michajło Seniów zmarł z pozostawieniem dzieci i prawnych spadkobierców Petra Małany, Jawdochi i Jurka Seniów. — Gdy sądowi miejsce pobytu Petra i Małany Seniów znane nie jest, przeto wzywa się tychże nieobecnych, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej licząc do sądu się zgłosili i deklarację spadkową wnieśli, w przeciwnym bowiem razie spadek tylko ze spadkobiercami, którzy się do spadku oświadczyli, i z ustanowionym kuratorem Olexą Dranczuk pertraktowany będzie.

C. k. sąd powiatowy.
 Dolina, 15. września 1870.

(2504) **Ogłoszenie konkursu.** (3)
 L. 7247 - R. s. k. W c. k. gimnazjum przemyskiem opróżnioną jest posada nauczycielska z dotacją unormowaną przepisami ustawy z dn. 9. kwietnia b. r. wynoszącą w najniższym stopniu 800 zł. a. wal. Dla osiągnięcia tej posady wymaga się kwalifikacyi nauczycielskiej z matematyki i fizyki na całe gimnazjum z językiem wykładowym polskim.

Kandydaci zgłosić się mają o tę posadę po dzień 15go grudnia b. r. do Rady szkolnej krajowej wprost, lub jeżeli już są w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy i wykazać się wszelkimi potrzebnymi dokumentami dołączonymi do podania.

Z Rady szkolnej krajowej.
 Lwów, dnia 14. października 1870.

(2494) **E d y k t.** (3)
 Nr. 3333. Ces. król. sąd powiatowy w Rawie zawiadamia nieobecnego i z miejsca teraźniejszego pobytu niewiadomego Władysława Janaszewskiego, byłego pocztmistrza, iż Jan Distl wniósł tutaj przeciw niemu i jego żonie Helenie Janaszewskiej skargę o zapłacenie 1000 złr. w. a., która z wyznaczeniem terminu do rozprawy na 22go grudnia r. b. o 8mej zrana ustanowionemu kuratorowi w osobie tutejszego c. k. notariusza p. Górki doręczoną została.

Wzywa się zatem Władysława Janaszewskiego, aby na wyznaczonym terminie albo sam osobiście, albo przez swego pełnomocnika stanął, albo też aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielił, gdyż inaczej niepomysłne skutki tego sporu sam sobie przypisze.

Od c. k. sądu powiatowego.
 Rawa, dnia 14. października 1870.

(2510) **E d y k t.** (3)
 L. 41594. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Janowi Pisarskiemu z miejsca pobytu i istnienia niewiadomego, tudzież jego również z miejsca pobytu i istnienia niewiadomym spadkobiercom, że przeciw tymże i masie nieobjętej Pawła Jana dw. im. Pisarskiego, Tekli Pisarskiej i Walentemu Pisarskiemu pod dniem 7. sierpnia 1870 do liczby 41594 Antoni Stankiewicz, Walerya z Darowskich Skibięka i Paweł i Emilia Fleischmann o zainstalowanie za właścicieli realności pod liczbą 232^a, pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego tenże pozew do postępowania ustnego zadekretowanym został.

Ponieważ miejsce pobytu Jana Pisarskiego i jego spadkobierców niewiadome jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania ich i na ich koszta i niebezpieczeństwo i szkodę tutejszego adwokata pana Dra. Tarnawieckiego z zastępstwem p. adwokata Dra.

(2) Smiałowskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapoznanych, aby w należyтым czasie zechcieli osobiście stanąć, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, i potem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.
 Lwów, dnia 20. sierpnia 1870.

(2451) **E d y k t.** (3)

Nro. 999. W depozycie tutejszego c. k. sądu powiatowego znajdują się na rzecz masy spadkowej ks. Józefa Szumowskiego w Kubanówce d. 24. grudnia 1815 zmarłego:

- a) Cztery obligacye pożyczki państwa z r. 1854, każda po 20 złr. w. a. wraz z kuponami;
- b) dwie obligacye kasy centralnej w Wiedniu z r. 1861 na 13 złr. 28 kr. m. k. i 32 złr. 48 cent. wal. austr.;
- c) kwota 31 złr. 75 c. w. a. w monecie srebrnej;
- d) kwota 72 c. w. a. w monecie zdawkowej.

C. k. sąd powiatowy wzywa z życia i miejsca pobytu niewiadomych sukcesorów ś. p. ks. Józefa Szumowskiego, a względnie ich spadkobierców, a to: Michała Szumowskiego, Helenę z Szumowskich Pomiankowską, Józefę Szumowską, Maryę Szumowską, Antoniego Szumowskiego, tudzież sukcesorów zmarłej Anny z Szumowskich Sochackę i wreszcie przez głowę zmarłej Dominiki Mojszowiczowej tejże dzieci Maryi i Antoniego Mojszowiczów, — aby w przeciągu jednego roku względem odebrania powyższego depozytu do sądu się zgłosili, inaczej bowiem po upływie terminu tego sąd tutejszy z depozytem tym podług ustaw prawnych sobie postąpi.

Z c. k. sądu powiatowego.
 Nowosioło, dnia 5. sierpnia 1870.

(2531) **K o n k u r s.** (3)

Nr. 689-Pr. **Rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 14. listopada b. r. na prowizoryczną posadę ingrosisty przy tutejszo-miejskiej izbie obrachunkowej z placą roczną 420 złr. i rangą XII. klasy dyet.**

Ubiegający się o tę posadę zechcą w terminie wnieść na ręce Prezydium swe do Rady miejskiej wystosowane podania, i załączyć dowody co do wieku, odbytych nauk, teoretycznego i praktycznego uzdolnienia w zawodzie rachunkowym i kasowym i dotychczasowego zatrudnienia.

Od Prezydium Magistratu król. stół. miasta.
 Lwów, dnia 14. października 1870.

(2528) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 45.730. Z powodu szerzącej się zarazy bydła w Galicyi zarządził c. k. rząd krajowy w Szląsku d. 14. października b. r. do l. 7464 w myśl ustawy z d. 29. czerwca r. 1868 D. U. P. 118 i rozporządzenia ministeryjalnego z d. 7. sierpnia r. 1868 D. U. P. 119, aby względem wprowadzenia i przeprowadzenia bydła rogatego i surowych części bydłowych z zarażonych okolic Galicyi do Szląska zastosowanym był §. 2. powołanej ustawy.

Z okolic Galicyi zaś od zarazy wolnych, dozwolono wprowadzenie i przeprowadzenie zwierząt i przedmiotów w §. 2. a, b, c wymienionych w myśl §. 5. ustawy o zarazie, pod następującymi warunkami:

- a) przewóz tychże może się odbywać tylko na stacyi wchodu w Bilsku, gdzie urządzono sanitarną komisję oględzin bydła;
- b) na tym punkcie wejścia musi być wykazany świadectwami urzędowymi (paszportami dla bydła) dla każdego transportu stwierdzony przez oględziny niepodjęrżany stan zdrdwa zwierząt a oprócz tego udowodnić należy, że zwierzęta te z takich okolic przychodzą i tylko przez takie okolice przechodziły w których zaraza nie panuje.

Co do przedmiotów w §. 2. b) i c) ustawy wspomnianych musi być dowiedzionem, że nie pochodzą z okolic zarazą dotkniętych, i że nie były złożone w miejscach zarażonych.

Bydło do Bielska przybyłe i jako zdrowe przez tamtejszą komisję oględzin bydła uznane, zaopatrzone należytemi paszportami dla bydła może być dalej w kraj transportowane, tak koleją żelazną jak i gościńcem w dalszym jednakże pogonie musi być to bydło przedstawione komisjom oględzin bydła, które się znajdują w Bobreku, Opawie, Jägerndorf i Freudenthal dla zbadania stanu zdrowia tegoż.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.
 Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 23. października 1870.

(2516) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 9002. Ces. król. sąd powiatowy podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Michała Michalskiego w sumie 100 złr. z przyn. w drodze przymusowej przez publiczną licytację sprzedana będzie realność włościańska, do Jana Piegzy należąca, pod L. domu 45 w Olszynach położona, ciała tabularnego nie stanowiąca, w trzech terminach, mianowicie: dnia 3go listopada 1870, dnia 24go listopada 1870 i dnia 9. grudnia 1870, każdego razu o godzinie 10tej przed południem w sali zwykłych posiedzeń sądu powiatowego w Chrzanowie.

Chęć kupna mających wzywa się z tym dodatkiem, że cena wywołania wynosi 294 złr. w. a.

Wadyum zaś 30 złr. w. a., że warunki licytacyi, jak również akt opisanie i oszacowanie w tutejszym sądzie przejrzane być mogą.

Chrzanów, dnia 24. września 1870.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie licytacyi.

F i l i a

c. k. uprzywil.

Banku dla obrotu ogólnego we Lwowie

podaje do ogólnej wiadomości, iż zapadłe z dniem **30. września 1870** zastawy, mianowicie:

kosztowności i towary

w dniach 2. i 3. listopada 1870 r.

w lokalu jej **Nr. 357 miasto** (Kastrum plac) przez publiczną licytację najwięcej dającym za gotowiznę sprzedane będą.

Wzywa się zarazem posiadaczy kwitów zastawniczych przez filię powyższą wydanych, do podniesienia możliwych nadwyżek, któreby się z powyższej licytacyi, oraz tych, któreby się ze sprzedaży **papierów publicznych w listopada r. 1870** skutecznie okazać miały, najpóźniej **do końca grudnia r. 1873.**

Nadwyżki do tego terminu niepodniesione przepadają według §. 21 statutów na rzecz funduszu Towarzystwa. (2520—3)

Steierische Eisenindustrie = Gesellschaft.

Die P. T. Herren Actionäre der steierischen Eisen-Industriegesellschaft werden hiemit in Kenntniß gesetzt, daß der Umtausch der volleingezahlten Interims-Scheine gegen die definitiven Actien vom

2. November angefangen,

an der Cassa der österr. Hypothekar-Credit- und Vorschussbank, Wien, Wallnerstrasse 15 in den Vormittagstunden von 9 bis 12 Uhr stattfindet. Bei Umtausch von mehr als 5 Stk. Interims-Scheinen ist eine Consignation, in welcher die Nummern in arithmetischer Ordnung verzeichnet sind, beizubringen. Die Formulare hiezu werden bei der vorgenannten Cassa unentgeltlich verabfolgt.

Wien, am 24. October 1870.

Der Verwaltungsrath.

(2550—1)